

C.G. Geluk

in
de

VOETSPOREN

van
Jezus

LESSEN IN
DISCIPELSCHAP

C.G. Geluk

In de voetsporen van Jezus

LESSEN IN DISCIPELSCHAP

uitgeverij

© 2015 Uitgeverij Kok – Utrecht

www.kok.nl

Omslagontwerp Patrick Staal

Vormgeving binnenwerk: Garage BNO

ISBN 978 90 435 2551 0

ISBN e-book 978 90 435 2552 7

NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1 Een discipel is...

Discipel 1: Miranda

Ze was heel erg bazig. Van jongs af aan droomde ze van een baan waarin anderen haar zouden moeten gehoorzamen. Oh, heerlijk! Zij wilde het graag voor het zeggen hebben. En wat heeft ze haar best gedaan!

Op de basisschool en de middelbare school was ze geen ster. Ze behoorde niet tot de beste leerlingen, maar ook niet tot de slechtste. In het contact met haar klasgenoten probeerde ze steeds in het middelpunt te staan. En dat lukte haar aardig. Overal waar zij was, was ze dominant aanwezig. Dat kwam vooral door haar vlotte babbel. Haar leeftijdgenoten hadden op de een of andere manier bewondering voor haar. Niet omdat ze zo aardig en sympathiek was. Maar vooral omdat Miranda iets had wat zij zelf niet of in mindere mate hadden: een vlotte uitstraling en gevatheid. Eigenlijk waren ze daar jaloers op. En in de schaduw van Miranda hoopten zij iets van haar glorie mee te krijgen.

Miranda was zich daarvan heel erg bewust. Ze speelde ermee, ze buitte het uit. Door zoveel mogelijk zichzelf in alles een leidende rol toe te kennen. Inwendig genoot ze daarvan. Hoewel ze zich vaak afvroeg of haar populariteit wel voortkwam uit echt geliefd zijn. Ze wilde toch wel heel graag aardig en sympathiek gevonden worden. Daarom probeerde zij anderen, vooral degenen wier gunst ze wilde hebben, te 'pleasen'. Maar eigenlijk voelde ze zich daar niet 'happy' bij, want ze wilde ook weer niet 'fake' zijn.

Ze vond het lastig om echt goede relaties op te bouwen. Ze was ook helemaal niet relationeel ingesteld. Vaak dacht ze: als ik het echt voor het zeggen wil hebben, dan is het makkelijker om een functie te bekleden waarbij anderen naar mij moeten luisteren. Ik moet dan niet afhankelijk zijn van wat anderen van mij vinden.

En het was haar gelukt. Door studie en ambitie was ze erin geslaagd

om een leidinggevende positie te verwerven in het bedrijfsleven. Zij was de baas. Zij deelde de lakens uit. Het gaf haar bevrediging. Alleen, deze bevrediging was niet diep. En duurde ook niet lang. Langzamerhand begon er inwendig iets aan haar te knagen. Ik heb bereikt wat ik wilde bereiken, dacht ze. Maar is dit nu alles? Is dit wat het leven biedt? Ze begon zich ongelukkig te voelen. Ze beseftte meer en meer dat het geluk uiteindelijk niet zit in een mooie baan of in een gezaghebbende positie. Ze begon zich ook eenzaam te voelen. De band met haar ondergeschikten was functioneel, niet relationeel. Niemand stond haar dicht na. Ook geen levenspartner, want die had ze niet. Ze was altijd gefocust geweest op haar carrière.

Op een dag had ze een bespreking met een zakenpartner. Hij heette Willem. Hoe het zo ineens kwam? Aan het einde van de bespreking kwamen er persoonlijke dingen aan de orde. Eigenlijk wilde ze dat niet, maar ze kon het niet tegenhouden. De bespreking werd een gesprek over zin- en levensvragen. Willem bleek christen te zijn. Dat had ze al eerder gemerkt, maar nu kwam dat expliciet aan de orde. Hij merkte aan haar dat ze niet goed in haar vel zat. Hij zag dat als een 'gegeven' moment.

Het bleef niet bij dat ene gesprek. Vele gesprekken volgden, waarin Willem Miranda vertelde over het evangelie, over God, over Jezus, over de Heilige Geest. En over het geloof waardoor je leven heel anders wordt. Waardoor je zelfs een nieuw leven ontvangt. Ze hoorde dingen die ze nog nooit gehoord had. Haar hart werd geraakt en verwarmd. Ze ontdekte wat ze altijd had gemist, zonder dat ze zich daarvan bewust was geweest. Een nieuwe wereld ging voor haar open.

Gaandeweg realiseerde ze zich dat zij dan wel een topfunctie had en dat anderen haar moesten gehoorzamen, maar dat zijzelf zich moest onderwerpen aan Iemand die boven háár stond. En dat vond ze moeilijk. Ze kwam er ook achter dat ze nog ontzettend veel moest leren. Dat ze eigenlijk niets wist over wat werkelijk leven is. Ze had het gevoel weer naar school te moeten om te leren leven zoals die 'Iemand' dat vroeg.

Willem bleek meer dan een zakenpartner. Hij werd haar geestelijk begeleider en raadsman. Hij nodigde haar uit om een cursus te volgen in zijn gemeente, over discipelschap. Zij nam deze uitnodiging graag aan. De eerste les ging over 'Een discipel is...'

Hart van discipelschap

Een discipel van Jezus is iemand die belijdt: ‘U bent de Christus, de Zoon van de levende God’ (Matth. 16:16). Hiermee is het hart van discipelschap aangeduid. Dit is het uitgangspunt van wat in deze uitgave over discipelschap geschreven wordt.

Een discipel: leerling en volgeling

‘Discipel’ stamt van het Griekse woord ‘manthano’, waarin we de begrippen ‘leren’ en ‘volgen’ vinden. Dit woord veronderstelt iemand die als leermeester een zodanige invloed op zijn leerlingen heeft, dat zij hem gaan volgen. In het kader van het discipelschap waar het in dit boek over gaat, komen wij zo tot de volgende definitie:

Een discipel is een leerling en volgeling van de Here Jezus.

Het leerling- en volgeling-zijn komt prachtig naar voren in de opdracht die de Here Jezus aan Zijn discipelen gaf: ‘Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen’ (Matth. 28:19). Bij ‘onderwijs al de volken... hun lerend...’ denken we aan leerlingen die als het ware aan de voeten van de Here Jezus zitten en intens luisteren naar Zijn onderwijs. En bij ‘...hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen’ denken we aan het in praktijk brengen van het geleerde. Dan gaat het over het volgen van Jezus.

Een christen is een discipel van Jezus. Het christen-zijn uit zich in het discipel-zijn. Het is opmerkelijk dat het woord ‘discipel’ in het Nieuwe Testament veel meer wordt gebruikt (zo’n 250 keer) dan het woord ‘christen’ (niet meer dan zes keer). En discipel – dus: leerling en volgeling – blijf je altijd. Als christen groei je nooit uit boven het niveau van een discipel.

De identiteit van een discipel

We kunnen verder ontdekken wat een discipel van Jezus is door na te gaan wat zijn identiteit is. Het is wezenlijk om daar goed zicht op te

hebben. Want discipel *zijn* gaat vooraf aan het als discipel *leven*.

Meestal wordt het begrip 'identiteit' gebruikt om iemands eigenheid aan te duiden, dat wat kenmerkend is voor die persoon, datgene waaraan die persoon te herkennen is. Allerlei kenmerken kunnen worden genoemd: uiterlijk, karakter, eigenschappen etc. Jongeren zijn, terwijl ze opgroeien, op zoek naar hun identiteit. Het gaat erom dat zij deze ontdekken op hun weg naar volwassenheid.

Aan de identiteit die je hebt kun je niets veranderen. Je bent wie je bent. Je kunt iets aan je uiterlijk doen, maar daarmee word je niet iemand anders. We lezen wel eens van identiteitsfraude. Daarvan is sprake als iemand de identiteit van een ander steelt. Hij ontvreemt diens paspoort, plakt zijn eigen foto erin en doet zich voor als die andere persoon. Maar hij blijft wie hij zelf is. Voor een gezond en volwassen leven is het belangrijk dat je ontdekt wie je bent en dat je ook accepteert wie je bent (hierover meer in hoofdstuk 4). Dan kun je goed inschatten wat je kunt, wat je mogelijkheden zijn en waar je grenzen liggen.

Als mensen hebben wij allemaal een verschillende identiteit. We kunnen gelijke kenmerken en karaktertrekken hebben, maar we blijven verschillende mensen. Er zijn geen twee mensen gelijk. Dat geldt ook voor eeneiige tweelingen of drielingen. Ieder mens is uniek. Zo heeft God ons geschapen.

We kunnen het begrip 'identiteit' ook gebruiken als het gaat om onze relatie met God. Hierbij komt een heel andere dimensie aan de orde. Dan gaat het niet meer om uiterlijke kenmerken en karaktertrekken, maar om onze aard, onze natuur. In de Bijbel lezen we dat wij een zondige aard, een verdorven natuur hebben. Dat kenmerkt ons. Dat wordt ook zichtbaar, hoorbaar, merkbaar in allerlei uitingen van ons leven. De kern van onze 'natuurlijke' identiteit is dat wij zondaren zijn.

Maar als wij geloven in Christus en een discipel van Hem geworden zijn, dan hebben wij een nieuwe identiteit ontvangen. We zijn een nieuw mens geworden, een nieuwe schepping. Niet dat wij van onze oude mens af zijn, maar daarin ligt onze identiteit niet meer. God ziet ons niet meer in onszelf aan maar in Christus. De kern van onze nieu-

we identiteit ligt in Hem. Wie Christus is, is bepalend voor wie wij zijn. Zo kunnen wij zeggen: wat met Hem gebeurd is, is met mij gebeurd. Ik ben met Hem gestorven, met Hem begraven, met Hem opgestaan en met Hem naar de hemel gegaan. Er is sprake van een nauwe, intieme gemeenschap, van éénwording met Christus. Paulus brengt die intieme gemeenschap zo onder woorden: 'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20a). Het gaat hier om een ongelooflijke realiteit.

In Christus hebben wij een nieuwe status voor God ontvangen en zijn wij geroepen om volgens deze nieuwe status te leven. Het is duidelijk: je moet eerst discipel *zijn* om als discipel te kunnen *leven*.

Aspecten van het discipel-zijn

Ik noem nu een aantal aspecten waarin tegelijk het veelkleurige werk van God aan de orde komt:

- *Een discipel van Jezus is een begenadigd mens*

Genade – ik begin met het noemen van dit begrip om te benadrukken dat het bij een discipel van Jezus niet gaat om zijn of haar prestaties. Alles in het leven van een discipel vloeit voort uit de overweldigende en overvloedige genade van God (Ef. 2:7). Genade is 'gratie'. Daarin zit het woord 'gratis', dat is: zonder kosten. Iets wat je gratis krijgt, hoef je niet te betalen. Dat verdien je dus niet. Dat krijg je, zo maar voor niks. Zo is genade iets wat wij niet verdienen. Wij verdienen Gods liefde niet. Wij verdienen niet dat Hij naar ons omziet. Integendeel, wij verdienen Zijn straf op onze ongehoorzaamheid. Maar God is een genadig God. In Zijn Zoon schenkt Hij ons Zijn genade. Wij mogen van genade leven. Als we ons bewust zijn van onze oude identiteit, dan kunnen we ons alleen maar verwonderen over wat we vanuit Gods hart en hand ontvangen.

- *Een discipel van Jezus is een gelovige*

Het leven met God en de navolging van Jezus begint met het geloof. Het geloof is de persoonlijke relatie met God, de band met Hem die door de Geest wordt gelegd. Door het geloof ontvangen wij de rijkdommen van God in Christus. Het geloof heeft twee kanten, Gods kant

en onze kant. Gods kant is dat het geloof Zijn gave is (Ef. 2:8). Onze kant is dat het geloof onze overgave inhoudt. Maar de Geest heeft ons daartoe gebracht. We zijn door Hem ingewonnen, óverwonnen. We zijn overtuigd geraakt van de waarheid van het evangelie. En dat brengt het vertrouwen met zich mee dat die waarheid ook voor ons geldt.

- *Een discipel van Jezus is behouden*

Behouden is: gered van de ondergang, van de verlorenheid, van de vervreemding van God, gered uit de macht van de boze, van de zonde en van de dood. Ook: gered van het oordeel van God, van de eeuwige straf op de zonde: de Godverlatenheid. Een discipel kan niet meer verloren gaan. Er kan veel fout gaan, een discipel kan diep vallen, maar hij kan niet uit Gods hand vallen (Joh. 10:27-30).

- *Een discipel van Jezus is gerechtvaardigd*

In de rechtvaardiging worden wij door God geaccepteerd. Wij zijn niet rechtvaardig in onszelf, maar Hij rekent ons – door het geloof – de rechtvaardigheid of de gerechtigheid van Zijn Zoon toe, die voor onze zonden betaalde aan het kruis. We worden als goddelozen gerechtvaardigd, niet als rechtvaardigen, of als mensen die *een beetje* rechtvaardig zijn. Het is rechtvaardiging ‘om niet’ (Rom. 3:24). De rechtvaardiging houdt de vrijspraak in van onze schuld, de vergeving van onze zonden. Ook de verzoening met God door het offer van Christus. Zo wordt in de rechtvaardiging de verbroken verhouding met God hersteld.

- *Een discipel van Jezus is een kind van God*

Dat God ons in de rechtvaardiging accepteert, betekent dat Hij ons tot Zijn kinderen aanneemt. We behoren tot Zijn huisgezin. Dit is een veelkleurig huisgezin. Als Zijn kinderen mogen we Hem ook ‘onze Vader’ noemen. God heeft één eigen Kind, Zijn eigen Zoon, en verder allemaal aangenomen kinderen. Wie een kind is, is ook erfgenaam. Het bijzondere is dat de hemelse Vader Zijn aangenomen kinderen laat delen in de erfenis van Zijn eigen Zoon. Wij mogen ons mede-erfgenamen met de Here Jezus Christus weten (Rom. 8:17). Het gaat om de erfenis van de hemelse heerlijkheid in Gods nabijheid.

- *Een discipel van Jezus heeft nieuw leven ontvangen*

In de Bijbel wordt gesproken over wedergeboorte. Letterlijk: geboorte

‘van boven.’ De lichamelijke geboorte is geboorte ‘van beneden.’ De geestelijke geboorte is geboorte ‘van boven.’ Dat is dat nieuwe leven, eeuwig leven. In de wedergeboorte krijgen wij een nieuwe natuur. Wij krijgen deel aan de Goddelijke natuur (2 Petr. 1:4). Dat nieuwe leven is het leven van Christus in ons. Het is Christus zelf. Hij woont door het geloof in ons hart (Ef. 3:17).

- *Een discipel van Jezus is burger van het Koninkrijk van God*

Door wedergeboorte en geloof gaan wij het Koninkrijk van God binnen (Joh. 3:3 en 16). Een discipel van Jezus is door het geloof wedergeboren en heeft zo het burgerschap van Gods Koninkrijk ontvangen.

- *Een discipel van Jezus is door God uitverkoren*

De uitverkiezing door God is een groot mysterie. Het helpt ons als wij zien dat Paulus, bijvoorbeeld in Efeze 1:4, de uitverkiezing door Hem in het kader van de lofprijzing aan de orde stelt. Hij wil hiermee zeggen: Gods uitverkiezing is iets van ‘achteraf’, niet van ‘vooraf’. Met andere woorden: alleen als je tot geloof gekomen bent, mag je weten dat God je uitverkoren heeft. ‘Vooraf’ kun je dat nooit weten. Het is meer een conclusie, zo van: ik heb ontdekt dat ik naar Hem ben gaan vragen, omdat Hij mij heeft opgezocht. Ik zou uit mezelf nooit naar Hem gevraagd hebben. Niet ik maar Hij was de eerste. Alles heb ik aan Hem te danken. Hij heeft ook mij, voor de grondlegging van de wereld (!), op het oog gehad. In Christus. Want alle uitverkiezing door God is uitverkiezing in Christus. En Hij verkiest ons opdat wij heengaan en vrucht dragen (Joh. 15:16a). Dat is de bedoeling: dat een discipel vrucht draagt tot verheerlijking van God.

Een discipel is zeker van het werk van God

Van deze aspecten geldt dat zij in Christus vastliggen. Alleen voor het geloof geldt dat het overgaat in daadwerkelijk zien. Maar van de andere aspecten mogen we op grond van de beloften van God zeggen dat daar nooit verandering in komt. Want wat de Here ons schenkt, neemt Hij nooit meer van ons af. Eens gegeven blijft gegeven!

De zekerheid hiervan ligt in het werk van God, in Zijn beloften, in Zijn Woord dat vast en zeker is (2 Petr. 1:19). We kunnen daar ons

leven en onze toekomst op bouwen. Een discipel van Jezus heeft deze zekerheid in het geloof ontvangen. Hij is niet zeker van zichzelf, maar van het Woord waaruit hij leeft en dat hij wil delen met anderen. Hij is ook niet zeker van zijn geloof, maar van wat God zegt. Het geloof is altijd onvolmaakt. Het is vaak onzeker, zwak en klein, vermengd met ongelof (Mark. 9:24). Maar ook met een zwak en klein geloof kunnen wij volkomen zekerheid hebben, omdat onze zekerheid in Christus ligt. En wat wij in Hem hebben, hangt niet af van de maat van ons geloof. Het is niet zo dat wij in Christus minder hebben, als ons geloof klein en zwak is. Of dat wij in Christus steeds méér hebben, naarmate ons geloof groter en sterker wordt. Geloof is geloof. Of het nu klein is of groot. De inhoud van het geloof is altijd 100%. Vanaf het moment waarop wij tot geloof komen – en in het prille begin is ons geloof nog klein en zwak – hebben wij deel aan de *volheid* van het heil in Christus.

We kunnen onze twijfels hebben. In moeilijke perioden kan de twijfel als een golf over ons heen slaan. We kunnen heen en weer geschud worden. Dan lijkt het alsof we alle zekerheid kwijt zijn. In dit verband kan het ons helpen om onderscheid te maken tussen de zekerheid van ons *gevoel* en de zekerheid van het *heil*. Voor ons gevoel kunnen we alle zekerheid kwijt zijn, maar de zekerheid van het heil kunnen wij nooit verliezen. Nogmaals, omdat deze zekerheid buiten ons vastligt, in Christus. En het is natuurlijk geweldig als wij die zekerheid ook mogen ervaren. Als wij verzekerd mogen leven. Dat brengt een diepe vreugde met zich mee.

Deze zekerheid is een belangrijk uitgangspunt voor het spreken over discipelschap en voor het leven als discipel van Jezus. Als we deze namelijk missen en niet vanuit zekerheid leven, dan kan het ons ontbreken aan besliste navolging van Jezus en aan een vrijmoedige levensstijl.

Omgang met God

De belangrijkste relatie die een discipel heeft, is de relatie met God. Die relatie is er altijd. Die kan niet meer verbroken worden. Niets kan ons scheiden van de liefde van God in Jezus Christus (Rom. 8:39 en

39). Maar de relatie met Hem kan wel zwak zijn. We kunnen laks zijn in het onderhouden van deze relatie. We kunnen het contact met Hem verwaarlozen. Dan raken wij Hem kwijt (Hij raakt ons niet kwijt!). We gaan dwalen. De dingen van beneden krijgen de overhand in ons denken en in onze keuzes, ten koste van de dingen van boven. De dingen van de oppervlakte krijgen vat op ons ten koste van de dingen van de diepte. De focus is dan steeds minder op God, en steeds meer op 'ik'. Geestelijk gaan we erop achteruit. Ons geloofsleven verschaalt. Daarom is het essentieel om in de relatie met Hem te investeren. Om dagelijks stil te zijn voor God en Zijn aangezicht te zoeken. De omgang met Hem in het lezen van de Bijbel en in onze gebeden is onmisbaar. Immers, het leven als discipel begint en wordt gevoed in de relatie met Hem.

Nu is het niet zo eenvoudig om de relatie met de Here goed te onderhouden. Misschien dat het vandaag de dag ook moeilijker is dan vroeger. Het leven is erg druk. En wij zijn druk. Het stil zijn voor God lijkt daar al gauw onder. Maar dat is het niet alleen. Het leven is ook onrustig. En wij zijn onrustig. Het kan zijn dat we wel de tijd hebben of nemen om stil te zijn voor God, maar dat we ons moeilijk kunnen concentreren. Ons hart zit vol en ons hoofd zit vol. De onrust om ons heen, in de samenleving, zit ook binnenin ons. Hoe gaan we daarmee om?

In de eerste plaats gaat het om orde. Hoe ordelijker wij zijn in het onderhouden van de relatie met God, hoe meer rust we daarin vinden. Ik noem het woord 'discipline', dat verwant is aan 'discipel'. Dagelijks de meest geschikte momenten kiezen voor stille tijd, de omgang met God in Woord en gebed. In de tweede plaats helpt het ons als wij ons houden aan wat we in de omgang met God leren, als er geen tegenstelling is tussen het onderwijs dat wij van Hem ontvangen en de manier waarop we ons leven verder invullen. De Geest leidt ons hierin. De rust die Hij ons in het contact met God geeft, laat Hij met ons meegaan in ons werk, in onze studie, in onze relaties. In de derde plaats kunnen medediscipelen veel voor ons betekenen. In het contact met hen (eredienst, bijbelkring, vriendschappen) kunnen wij stimulansen ontvangen om vol te houden, om gemotiveerd te blijven in het onderhouden van de relatie met God.

In de omgang met Hem keren we heel ons leven open naar Hem toe. Discipelschap raakt immers alle levensterreinen, alle hoeken en gaatjes in ons leven. We houden niets achter. Doen we dat wel, dan ontstaan er geestelijke blokkades. Het gaat erom dat wij ons hart voor de Heilige Geest openstellen. Dat wij in ons hart geraakt en met de Geest vervuld worden. Dat onze gedachten, onze wil en onze gevoelens doordrenkt worden door het evangelie en wij zo door de Geest leren leven, niet ik-gericht maar God-gericht. Het is de Geest die ons stimuleert en inspireert om ons leven naar God toe te keren. Hij schenkt ons het verlangen om de wil van God te doen. Hij scherpt onze ogen, zodat wij goed en kwaad onderscheiden en onze keuzes maken in het licht dat Hij geeft. Vanuit de omgang met God leert Hij ons als toegewijd discipel in de voetsporen van Jezus te leven en onze weg naar de toekomst te vinden.

Blijven leren

Als discipelen zijn wij leerlingen en blijven we leerlingen. Levenslang. Leren is: Hem beter leren kennen, steeds meer ontdekken van de betekenis en rijkdom van Zijn werk, steeds meer ingewijd worden in de waarheid (Joh. 16:12 en 13), om zo steeds meer volgeling van Jezus te worden. Het is door leren en door het in praktijk brengen van wat we leren, dat we groeien in het geloof.

Leren houdt in dat we buiten onze grenzen treden. Buiten de grenzen van onze kennis en van wat ons vertrouwd is. Of beter: die grenzen worden verlegd. Dat kan betekenen dat we onze mening moeten bijstellen. Nieuwe kennis kan inhouden dat er nieuwe argumenten zijn voor een bepaalde visie. Het kan ook betekenen dat we moeten erkennen dat we het verkeerd zagen. We kunnen er als christenen immers verkeerde meningen op na houden. Juist het besef dat we veel niet weten en veel niet doorzien, schept ruimte om tot nieuwe inzichten te komen. Het past ons niet om stug vol te houden dat we gelijk hebben. Dat doen we vaak omdat we bang zijn voor gezichtsverlies. We hoeven ons er echter niet voor te schamen als wij een bepaalde mening of visie moeten veranderen. Daarin laten we zien dat wij leerbaar zijn.

Door te blijven leren veranderen wij. In ons denken. En in onze levenshouding en ons gedrag. Daar is de Geest op uit. Hij wil ons veranderen en ons op Christus laten lijken (2 Kor. 3:18). Zodat zichtbaar is dat wij Zijn discipelen zijn.

Falen

Tenslotte nog een punt om in gedachten te houden. Als wij ons uiterste best doen om als discipel van Jezus te leven, merken we dat we tekortschieten. We kunnen ons daar schuldig onder voelen. We kunnen het gevoel hebben dat we steeds maar weer falen. We kunnen dan in een kramp terecht komen. Dat kan ontmoedigend werken. We kunnen er zelfs ongelukkig door worden.

Het is goed om te bedenken dat wij mógen falen van God. Hij weet dat wij niet volmaakt zijn en dat wij nog veel moeten leren, zowel *aanleren* als *afleren*. Aanleren – we leren dingen die wij niet wisten; we groeien in kennis; we leren gehoorzamen. Afleren – we ontdekken wat niet goed is in Gods ogen en keren ons daartegen, in ons eigen leven en om ons heen. De Here weet dat wij nog niet alles geleerd hebben wat er te leren valt op het moment waarop wij tot geloof kwamen. Het leven van een discipel is: leren, groeien, vooruitgaan, struikelen, vallen, opstaan en verder gaan. Het is net als met een klein kind dat leert lopen. De ouders verwachten niet dat het meteen een marathon loopt. Dat kleine kind mag falen, het mag waggelen, op de grond vallen, een poosje kruipen en dan aan de hand van vader of moeder weer een poging doen om te lopen. Dat geldt ook voor een tiener. Hij of zij is nog niet volgroeid en moet nog ontzettend veel leren. Een tiener weet veel nog niet en doet daarom veel niet goed. Het kan niet anders dan dat tieners falen. Maar als zij liefdevolle ouders hebben, dan mógen zij falen van hen. Want deze ouders weten dat hun kinderen niet volmaakt zijn, zoals ze dat zelf ook niet zijn, en verwachten niet dat zij alles goed doen. Ze verlangen wél een positieve inzet van hun tieners, de bereidheid om hun ouders vanuit een liefdevol hart te gehoorzamen. Ook de bereidheid om zich te laten corrigeren. Zo is het ook bij God, de Vader. Wij zijn nog niet volgroeid – zelfs verre van dat – en we moeten nog

ontzettend veel leren. Het kan niet anders dan dat wij falen. Dat mógen wij ook. Daar moeten we niet gemakkelijk mee omgaan, alsof het tóch niet uitmaakt. Zoals kinderen dat in de relatie met hun ouders ook niet moeten doen. Want onze Vader verlangt wel van ons een positieve inzet en de bereidheid om Hem vanuit een liefdevol hart te gehoorzamen. En de bereidheid om ons te laten corrigeren. Zo zal gaandeweg blijken dat wij niet alleen een liefdevolle maar ook een zeer geduldige Vader hebben.

Verwerking

A **Bijbelstudie:** Mattheüs 28:18-20

- 1 Jezus zendt Zijn discipelen de wereld in. Waarom is de opdracht die Hij hun geeft niet eenvoudig? Hoe is dat vandaag?
- 2 Jezus laat Zijn discipelen niet los, als Hij hen de wereld in zendt. Hoe blijkt dat uit wat Hij zegt in de verzen 18 en 20? Gelden deze woorden vandaag ook voor ons?
- 3 Probeer je in te denken dat je een van die discipelen bent. Wat gaat er dan door je heen?
- 4 'Leren' en 'in acht nemen' – waar gaat het hier over? Vul dit eens in.

B **Verder:**

- 5 'Een discipel: leerling en volgeling.' Kijk eens in deze spiegel. Herken je jezelf?
- 6 Hoe ben jij in je tienerjaren op zoek geweest naar je identiteit? Heb je die ontdekt?
- 7 'Als mensen hebben wij allemaal een verschillende identiteit.' Kun je zeggen dat wij als gelovigen allemaal dezelfde identiteit hebben?
- 8 Denk na over de paragraaf 'Aspecten van het discipel-zijn'.
- 9 Wat is zekerheid voor jou? Wat vind je van het onderscheid tussen de zekerheid van het heil en de zekerheid van het gevoel?
- 10 Hoe is jouw relatie met God? Wat voor plaats hebben Woord en

gebed in je leven? Wat zou je hierin beter kunnen of anders moeten doen?

11 Ben jij leerbaar? Zijn er onderwerpen waarvan je – terugkijkend – zegt: daar ben ik anders over gaan denken?

12 Wij mogen falen. Vind jij dat ook? Doet je dat wat?

13 Als discipel ben je nooit alleen. Je bent deel van de christelijke gemeenschap als gemeenschap van discipelen. Wat betekent deze gemeenschap voor jou?

14 Hoe komt Miranda op je over? Wat zou je tegen haar willen zeggen?

Discipel zijn van Jezus ... wat houdt dat in? Hem navolgen ... hoe doe je dat?

Wat is een discipel? Hoe vertaal je als discipel het evangelie naar het dagelijkse leven? Hoe moet je je als christen verhouden tot de omgeving waarin je woont, leeft en werkt? Wat houdt het volgen van Jezus concreet in? Dit zijn de vragen waar het in dit boek over gaat. De auteur laat zien wat hierbij komt kijken. Jezus volgen is een levenslange leerweg. In het gaan van deze weg kun je best wat hulp gebruiken. Dit boek is hierbij een betrouwbare gids. Het behandelt onderwerpen die verhelderen wat het betekent om discipel van Jezus te *zijn* en als Zijn discipel te *leven*, zoals: Godsbeeld en zelfbeeld, leven door de Geest, geestelijke groei, ervaring en openbaring, zelfverloochening, zout en licht zijn en toekomstverwachting.

Geschied voor gebruik in Bijbelstudiegroepen

Dr. C.G. Geluk (1945) studeerde theologie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht en aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Hij werkte voor de zending in Kenya en was directeur van de Hervormd-Gereformeerde Jeugdbond (HGJB). C.G. Geluk is hervormd emeritus-predikant en woont te Huizen.

NUR 707

ISBN 978-90-435-2551-0

9 789043 525510 >

UITGEVERIJ KOK - UTRECHT